Prima instanţă: Judecătoria Chişinău, sediul Centru (jud. Ecaterina Silivestru)
Dosarul nr. 2rc-258/25
(2-25144559-02-2rc-10122025)

D E C I Z I E

18 mai 2026 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan

examinând, fără citarea părţilor, recursul declarat de recurenta Societatea cu Răspundere Limitată ”CENTRUL COMERCIAL JUMBO”, împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 20 octombrie 2025, prin care s-a respins asigurarea acțiunii, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată ”CENTRUL COMERCIAL JUMBO” împotriva Societății Comerciale ”VEZAMIL PLUS” Societate cu Răspundere Limitată privind constatarea rezoluțiunii contractului de vânzare-cumpărare și încasarea datoriilor aferente,-

a c o n s t a t a t:

Poziţia instanţei de fond:

1. La 10 octombrie 2025, reclamanta Societatea cu Răspundere Limitată ”CENTRUL COMERCIAL JUMBO” (*în continuare SRL”CENTRUL COMERCIAL JUMBO”*), a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății Comerciale ”VEZAMIL PLUS” Societate cu Răspundere Limitată (*în continuare SC”VEZAMIL PLUS”SRL*) privind constatarea rezoluțiunii contractului de vânzare-cumpărare și încasarea datoriilor aferente. Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată, a solicitat asigurarea acțiunii.
2. Prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 20 octombrie 2025, s-a respins cererea privind asigurarea acțiunii, ca fiind neîntemeiată.

Solicitarea recurentului:

3. Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 3 noiembrie 2025, recurenta SRL”CENTRUL COMERCIAL JUMBO”, reprezentată de Valentin Pelin în temeiul procurii din 17 iunie 2025, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 20 octombrie 2025,

solicitând admiterea cererii de recurs, casarea încheierii instanței de fond, cu emiterea unei decizii prin care să fie dispusă aplicarea măsurilor de asigurare.

Argumentele părţilor:

4. În motivarea recursului s-a indicat, că nu este de acord cu încheierea instanței de fond, o consideră ca fiind neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

Menționează că, a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare, motivând că pârâtul SC"VEZAMIL PLUS"SRL nu-şi îndeplinește obligațiunile contractuale, existând un risc real ca executarea hotărârii judecătoreşti ce urmează a fi pronunțată să devină imposibilă sau extrem de dificilă.

Susține că, instanţa de fond a ignorat temeiul legal imperativ care justifică măsura notării acţiunii în Registrul Bunurilor Imobile. Reclamantul a indicat expres în cererea sa temeiul legal al notării: art. 435 alin. (2) punct 13, lit. e) Cod civil, care prevede supunerea notării a acţiunii în declararea rezoluțiunii contractului pe care s-a întemeiat o înregistrare sau înregistrare provizorie. Acţiunea principală vizează tocmai rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare nr. 1631/2005, care a stat la baza înregistrării dreptului de proprietate al pârâtului. Prin urmare, notarea cererii în RBI nu este o simplă măsură discreționară, ci o cerință legală procedurală menită să confere opozabilitate acţiunii față de terți. Notarea este esențială pentru a preveni înstrăinarea imobilului pe parcursul judecării litigiului, asigurând astfel că o viitoare hotărâre favorabilă de rezoluțiune şi repunere în situația anterioară (retrocedarea imobilului) va putea fi executată efectiv, conform art. 174 din Codul de procedură civilă.

Afirmă că, respingerea cererii de aplicare a sechestrului, contravine criteriilor stabilite de HP CSJ nr. 32/2003, care clarifică noțiunea de "neexecutare": aplicarea punctului 15 din HP CSJ nr. 32/2003, instanţa de fond nu a luat în considerare că asigurarea acţiunii este permisă dacă neasigurarea ar putea să facă anevoioasă sau imposibilă executarea hotărârii. La pct. 15, se precizează că judecătorul trebuie să ia în considerare existenţa datelor care ar confirma, că pârâtul, dispunând de anumite bunuri, intenționează să le înstrăineze sau să le ascundă.

Susține că, reclamantul a demonstrat, prin anexarea Notificării nr. 66/M din 9 mai 2025 şi a faptelor expuse, că pârâtul nu şi-a onorat obligaţiile contractuale din 1 ianuarie 2025 şi se eschivează de la orice contact sau achitare. Această rea-credință în executarea obligațiilor (neîndeplinirea obligațiilor pecuniare pe termen lung) reprezintă o dovadă suficientă a riscului de insolvabilitate sau a intenției de a înstrăina bunurile pentru a se sustrage de la plata datoriilor.

Relevă că, cererea de chemare în judecată include, pe lângă rezoluțiune, şi încasarea datoriilor restante şi a prejudiciului, totalizând peste 172.000,00 lei. HP CSJ nr. 32/2003, la pct. 12, arată că asigurarea acţiunii civile se admite şi în cazul acţiunii privind ... încasarea sumei de bani, dacă neasigurarea poate face executarea

hotărârii anevoioasă sau imposibilă. Respingerea sechestrului în faţa unui pârât care nu plătește de luni de zile creează premisa exactă a unei executări anevoioase sau imposibile în finalul procesului.
Indică că, punctul 16 din HP CSJ nr. 32/2003, indică că măsurile de asigurare se aplică în limitele stabilite de lege şi în măsura necesară asigurării acţiunii. Măsura sechestrului solicitată a fost strict limitată la valoarea totală a pretențiilor (peste 330.000 lei), iar notarea acţiunii este o măsură informativă şi de conservare, aplicată pe bunul în litigiu. Ambele sunt proporționale şi esențiale pentru a împiedica SC"VEZAMIL PLUS"SRL să golească patrimoniul, asigurând astfel eficiența justiției.
Susține că, cererea de chemare în judecată subliniază în mod repetat că pârâtul SC"VEZAMIL PLUS"SRL, nu şi-a onorat obligaţiile pecuniare din 1 ianuarie 2025 şi continuă să se eschiveze de la achitarea datoriilor, refuzând tratativele amiabile şi chiar ne-recepționând somațiile. Comportamentul pârâtului, descris ca "neonorare a obligațiilor pecuniare față de creditori" şi "intenție clară de a se eschiva de la îndeplinirea angajamentelor", reprezintă indicii clare că executarea în viitor a obligațiilor este compromisă. Acest lucru justifică temerea că, în lipsa sechestrului, pârâtul ar putea dispune de bunuri şi mijloace băneşti pentru a face hotărârea judecătorească ineficientă.
Prin urmare, solicită admiterea cererii de recurs, casarea încheierii instanței de fond, cu emiterea unei decizii prin care să fie dispusă aplicarea măsurilor de asigurare.

5. Potrivit fișei de repartizare a dosarului, cauza a fost repartizată spre examinare în ordine de recurs, judecătorului Ana Panov în mod automat-aleatoriu la 10 decembrie 2025.
6. Intimata SC"VEZAMIL PLUS"SRL, deşi a fost informată despre examinarea recursului, nu a prezentat referință la acesta și nu și-a expus poziția vis-a-vis de problema dedusă judecății.

Aprecierea instanţei de recurs:

7. Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul consideră recursul drept neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.
8. În conformitate cu prevederile articolelor 423, 424 alin. (1) şi 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, Curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.
9. În conformitate cu prevederile art. 425 din Codul de procedură civilă,

termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii, recurenta respectând acest termen.

10. În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.
11. Convingerea instanţei de recurs privind respingerea recursului se bazează pe argumentele ce urmează.
12. Conform prevederilor art. 174 alin.(1) din Codul de procedură civilă, la cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti. Iar potrivit alin.(2) al aceluiași articol, la dispunerea măsurilor de asigurare a acţiunii în litigiile care pot viza competenţele Băncii Naţionale a Moldovei sau pe cele ale Comisiei Naţionale a Pieţei Financiare, instanţa de judecată aplică mutatis mutandis prevederile art.11^1 alin.(2)–(5) şi (7) din Legea nr.548-XIII din 21 iulie 1995 cu privire la Banca Naţională a Moldovei sau prevederile art.23 alin.(2)–(8) şi (11) din Legea nr.192-XIV din 12 noiembrie 1998 privind Comisia Naţională a Pieţei Financiare, după caz. În aceste litigii nu pot fi dispuse măsurile de asigurare a acţiunii prevăzute la art.175 alin.(1) lit.b) şi c) şi alin.(2) din prezentul cod.
13. Conform prevederilor art. 175 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept:

a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane;

a[1]) să noteze acţiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pîrîtului;

b) să interzică pîrîtului săvîrşirea unor anumite acte;

c) să interzică altor persoane săvîrşirea unor anumite acte în privinţa obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pîrît sau îndeplinirea unor alte obligaţii faţă de el;

d) să suspende vînzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acţiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar);

e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.

14. Conform alin. (2) al art. 175 din Codul de procedură civilă, judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanţilor la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acţiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acţiunii dacă valoarea

bunurilor sechestrate nu depăşeşte valoarea acţiunii.

15. Conform prevederilor art. 177 din Codul de procedură civilă, cu privire la cuprinsul şi modul de soluționare a cererii de asigurare a acţiunii:

(1) În cererea de asigurare a acţiunii se indică motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii.

(2) Cererea de asigurare a acţiunii se soluţionează de către judecătorul care examinează cauza în ziua depunerii, fără înştiinţarea pîrîtului şi a celorlalţi participanţi la proces. Dacă cererea de asigurare a acţiunii este depusă concomitent cu cererea de chemare în judecată, aceasta se soluţionează în ziua emiterii încheierii privind acceptarea cererii de chemare în judecată, fără înştiinţarea pîrîtului şi a celorlalţi participanţi la proces.

(2^1) Dacă cererea de asigurare a acţiunii este formulată în timpul şedinţei de judecată, aceasta se soluţionează de către instanţă în şedinţa respectivă, indiferent de absenţa unor participanţi la proces.

(3) Judecătorul pronunţă o încheiere motivată privind asigurarea sau neasigurarea acţiunii.

16. Instanţa de recurs reține faptul că asigurarea acţiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanţa de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanţă cu obiectul acţiunii.
17. Colegiul menționează că, indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ţine de substanţa obiectului acţiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilităţi de executare, sarcina probaţiunii întru aplicarea asigurării este în seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente şi să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ţinut de substanţa obiectului acţiunii este la latitudinea judecătorului sau instanţei de judecată.
18. Colegiul remarcă că, din materialele cauzei rezultă că la 10 octombrie 2025, reclamanta SRL”CENTRUL COMERCIAL JUMBO”, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SC”VEZAMIL PLUS”SRL privind constatarea rezoluțiunii contractului de vânzare-cumpărare nr. 1631 din 30 martie 2005, cu repunerea părților în poziția inițial și încasarea datoriilor aferente. Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată, a solicitat asigurarea acțiunii.
19. Iar prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 octombrie 2025, s-a respins cererea privind asigurarea acțiunii, ca fiind neîntemeiată.

20. Colegiul subliniază că, instanța de fond corect a respins, ca fiind neîntemeiată, cererea recurentei-reclamante privind asigurarea acțiunii.
21. Colegiul reține că reclamanta a depus cererea de asigurare a acțiunii fără a confirma necesitatea aplicării măsurilor asiguratorii solicitate prin înscrisuri corespunzătoare, astfel încât **nu este satisfăcută cerința privind justificarea aplicării măsurilor solicitate**, or, scopul acestei instituții este de a conserva o anumită situație legală sau de fapt pentru a proteja drepturile părții interesate, drepturi tangențiale cu obiectul litigiului.
22. Concomitent, Colegiul remarcă, că în speță, neaplicarea măsurii de asigurare a acţiunii nu poate influența și nu poate face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești de admitere a acţiunii.
23. Instanţa de recurs remarcă, că demersul de aplicare a măsurilor asiguratorii temeinic a fost respins și din considerentul că neaplicarea măsurilor de asigurare, în forma solicitată, nu ar putea avea careva consecințe, care ar produce dificultăți în executarea eventualei hotărâri judecătorești de admitere a acțiunii şi nu are cum afecta eficacitatea actului de justiție.
24. În mod distinct Colegiul respinge, ca fiind declarative, afirmațiile recurentei despre aceia că, prima instanță nu a ținut cont de prevederile legislației civile aplicabile, or, la acest capitol se va reține că cadrul legal just a fost aplicat speței și interpretat adecvat, în concordanță cu textul și spiritului legii.
25. În plus, este necesar de relatat faptul că obiectul acțiunii și valoarea lui, așa cum a fost formulat în cererea de chemare în judecată, **nu este unul incontestabil și cert**, or, temeinicia acțiunii urmează a fi soluționată la etapa cercetării judecătorești, la etapa examinării cererii de aplicare a măsurii de asigurare judecătorul examinează care sunt circumstanțele care ar putea condiționa imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri de admitere, condiții ce urmează a fi probate de reclamant corespunzător prevederilor art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă.
26. Concomitent, instanța de recurs menționează că, recurenta contrar prevederilor art. 432 din Codul de procedură civilă, în cererea de recurs, nu a invocat absolut nici un argument întemeiat, care ar combate concluziile din încheierea atacată şi nu a prezentat careva motive ce ar face pasibil casarea încheierii supuse recursului.
27. Respingând recursul, Colegiul pune în evidență și prevederile CEDO. Astfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art.6§1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (*cauza*

Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

28. Subsecvent, instanţa de recurs relevă că, conform jurisprudenței CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991*), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.
29. În virtutea celor expuse, Colegiul respinge, ca fiind nefondate și lipsite de pertinență, toate alegațiile recurentei.
30. Așadar, având în vedere faptul că, încheierea primei instanţe este întemeiată şi legală, iar argumentele invocate de către recurent neîntemeiate, instanţa de recurs reiterează concluzia de a respinge recursul declarat şi a menține încheierea primei instanţe.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de recurenta Societatea cu Răspundere Limitată ”CENTRUL COMERCIAL JUMBO”, ca fiind neîntemeiat.

Se menţine încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 20 octombrie 2025, prin care s-a respins asigurarea acțiunii.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul: Ana Panov

Judecătorii: Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan